

A törvény mint tanítómaster

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 5Mózes 6:5; 31:9-27; Márk 6:25-27;
Róma 3:19-23; Zsidók 5:8; Jelenések 12:17; 14:12

„Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből” (5Móz 6:5).

Pál óvta a galáciabelieket a törvényeskedéstől, ezért írta: *„Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes megeleveníteni, valóban a törvényből volna az igazság”* (Gal 3:21). Természetesen ha volna törvény, ami *„képes megeleveníteni”*, Isten törvénye lenne az. Pál viszont arra céloz, hogy nekünk, bűnösöknek még Isten törvénye sem adhat életet. Miért? Mert *„az Írás mindenkit bűn alá rekesztett, hogy az ígéret a Jézus Krisztusba vetett hit alapján adassék azoknak, akik hisznek”* (Gal 3:22, RÚF).

Viszont ha a törvény nem adhat életet a bűnösöknek, akkor mi más volna a célja, mint hogy érzékeltesse: szükségünk van a kegyelemre? Vajon a feladata csak negatív lenne, csupán az, hogy rámutasson a bűneinkre?

Nem, a törvénynek az is szerepe, hogy megmutassa nekünk az élet útját, amit csak Jézusban találhatunk meg. Az igazi oktatásnak is éppen erre kell összpontosítania, felhívni a figyelmet a kegyelemmel és hittel, Krisztus iránti engedelmisséggel teljes életre. Ezért is fogjuk tanulmányozni a héten, hogy mi a szerepe Isten törvényének a keresztyény oktatásban. Eközben figyeljük meg, hogy mit taníthat meg nekünk a hitről, a kegyelemről és Istennek a bűnbe esett emberiség iránti szeretetéről a törvény – ami azonban nem üdvözít!

ISTEN SZERETETE ÉS FÉLELME

Mózes ötödik könyve közli Mózes utolsó szavait, amelyeket Izrael új generációjához intézett az ígért földjére való belépés előtt. Világos üzenetet és útmutatást adott nekik.

Olvassuk el 5Móz 31:9-13 szakaszát! Mit jelent félni az Urat?

Isten szándékosan egy meghatározott módon közölte a törvényét Izrael népével. Többféleképpen is biztosítani akarta, hogy törvényeit ne feledjék el, hiszen Ő türelmes tanár. Tanít, ismétel, prófétákat küld, szolgálói által közvetíti üzenetét, és ezt újból és újból megteszi. Nem arról szól az Ószövetség írásainak nagy része, hogy Isten az élet útjának követésére tanítja a népet?

Figyeljük meg ezekben a versekben, Mózes hogyan emeli ki a következő generáció előtt a törvény megismerésének fontosságát! Kétlépéses folyamatként írja le. Először a gyermekek *meghallják* a törvényt, majd *megtanulják*, hogy félni kell az Urat (lásd 5Móz 31:13).

Előbb meghallják, majd megtanulják, hogy féljék az Urat. A törvény megtanulása arra utal, hogy pusztán a megismeréséből nem fakad természetesen az Úr félelme. El kell sajátítani Isten félelmének a folyamatát. Mózes azt fejezi ki, hogy a megismerés és az istenfélelem is folyamatos, nem közvetlen ok-okozati összefüggés.

Továbbá mit jelent „félni az Istent”, ugyanis Mózes arra is szólít, hogy *„Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből”* (5Móz 6:5)? Talán ahhoz hasonlíthatjuk, amikor egy gyerek egyszerre szereti és féli az apját, aki azzal is bemutatja szeretetét és törődését, hogy azt mondja, amit gondol, és komolyan is gondolja, amit mond. Akinek ilyen az édesapja, ha rosszat tesz, el is szenvedti helytelen tette következményét. Igen, lehetséges, sőt kell is egyszerre szeretnünk és félnünk Istent! A kettő nem ellentétes egymással. Minél többet megtudunk Istentről, annál jobban szeretjük a jósága miatt, ugyanakkor minél inkább megismerjük, annál jobban félhetjük is Őt, látva, hogy mennyire szent és igaz, mi pedig milyen bűnösök vagyunk, hűjával van bennünk az igazság. Csak kegyelmének – meg nem érdemelt jóságának – köszönhető, hogy nem veszünk el.

Mit jelent tehát egyszerre szeretni és félni Istent?

BIZONYSÁG ELLENED

Mózes tudta, hogy hamarosan meg fog halni, és világosan látta, milyen helyzet marad utána. Tisztában volt vele, hogy a halála után az izraeliták bevonulnak az ígéret földjére, Kánaánba. Azt is tudta, hogy a várva-várt úticéljuk elérését követően is fognak lázadni.

Olvassuk el 5Móz 31:14-27 szakaszát! Hogyan készítette fel Mózes a népet a halála előtt? Mi minden foglalkoztatta a leginkább, és hogyan fejezte ki az aggodalmait?

Mózes hangvétele itt olyan, mint amikor egy tanár előkészíti az utat az utódjának. Tudja, hogy a diákjai nem viselkedtek jól, amikor velük volt a tanteremben, tehát nincsenek illúziói. Nem képzelet, hogy a távollétben nem lesznek majd engedetlenek. Meghagyta a lévítáknak, akik a szövetség ládáját hordozták: helyezték a törvénykönyvet a szövetség ládája mellé, hogy „bizonyságul” legyen ellenük. Mózes nem egyszerűen tantervet ad át annak, aki majd a helyére lép, hanem „bizonyságot”. Úgy beszél a törvény könyvéről, mintha az az emberi szívet megfeddeni képes élőlény volna.

Gondolkozzunk még azon, hogy a törvény „bizonyság ellened”! Hogyan értjük ezt a gondolatot az újszövetségi korban? Lásd Róm 3:19-23! Vagyis hogyan mutat rá a törvény, hogy szükségünk van a kegyelemre?

5Mózes 31. fejezetében Isten meghagyta Mózesnek, hogy írja le az éneket, amit megtanított neki. Erre kellett aztán megtanítania az izraelitákat, hogy amint a 19. versben olvassuk, bizonyosság legyen Izrael fiai ellen. Ismét látjuk, hogy Isten személyre szabta az utasításait. Az éneket könnyebb továbbadni, jobban terjed. Amikor az ének ilyen bizonyosság, hatására az emberek hajlamosak magukba nézni és felismerni, amit róluk mond.

Hogyan tekinthető a törvény „bizonyságnak ellenünk”, még ha az Istentől kapott minden erőnkkel igyekszünk is betartani? Mire tanít ez a bizonyosság azzal kapcsolatban, hogy szükségünk van az evangéliumra?

„**HOGY JÓ SZERENCSES LEHESS MINDENBEN**”

Az egész Bibliában nem hallunk arról, hogy más következménye lenne Isten törvénye megismerésének és betartásának, mint ez.

Olvassuk el Józs 1:7-8 verseit! Mit mondott az Úr Józsuének? Hogyan vonatkoznak ezek az elvek ma ránk?

Mielőtt a nép bevonult Kánaánba, az Úr Józsué lelkére kötötte: *„Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz”* (Józs 1:7)!

Mai világunkban talán éppen ellenkezőleg mérik a sikert, nem úgy gondolnak rá, mint ami az engedelmesség velejárója volna. Ma sokan azt hiszik, hogy a siker védjegye az innováció, a kreativitás és az önállóság. Rendkívüli talenter és kockázatvállalás kell ahhoz, hogy valaki eredményes legyen egy bizonyos ágazatban. Isten szemében azonban egészen más a siker forrása.

Olvassuk el Róm 1:5, 16:26, Jak 2:10-12, Jel 12:17 és 14:12 verseit! Mit mondanak ma ezek az igék az Isten törvénye iránti engedelmességről? A törvény betartása nem üdvözít, akkor miért fontos mégis az engedelmesség?

Ótestamentum, Újtestamentum, Ószövetség, Újszövetség – valójában mindegy. A Bibliát követő keresztényként Isten arra szólít bennünket, hogy engedelmeskedjünk törvényének. A törvényszegés, amit bűnnek is nevezünk, csak fájdalomhoz, szenvedéshez és örök halálhoz vezethet. Ugyan ki az, aki nem tanulta még meg és nem látta, hová vezet a bűn, milyen következményekkel jár Isten törvényének áthágása?! Amíg az ókori Izrael engedett Isten törvényének, jól mentek dolgaik (még ha nekik is szükségük volt a kegyelemre), és ez velünk sincs ma másként. Éppen ezért Isten törvényét a keresztény oktatás központi részének kell tekintenünk abban, hogy mit jelent hit által élni és Isten kegyelmében bízni.

Hogyan tapasztaltad már te magad a bűn következményeit? Mit tanultál meg ebből, amit kész vagy másoknak is elmondani, hogy ők ne esenek bele ugyanabba a hibába?

A TÖRVÉNYTISZTELŐK FÁRADSÁGAI ÉS KÜZDELMEI

Hatalmas áldásokkal jár Isten törvényének betartása, amint bizonyítják azok az emberek, akiknek Ő jólétet adott. Józsué hűségesen követte az Úr előírásait, helyesen vezette Izrael népét. Isten újból és újból elmondta Izraelnek, hogy amennyiben a törvény szerint élnek, jól megy a soruk.

2Krón 31:20-21 versei fényében mi volt a fő oka Ezékiás sikereinek?

Az oktatási rendszer minden ágában hangsúlyozni kell az engedelmesség fontosságát. A diákjaink viszont nem buták. Előbb-utóbb felfigyelnek a kegyetlen valóságra, hogy vannak, akik hűségesek, szeretetteljesek és engedelmesek, mégis mi történik? Őket is sújtják tragédiák. Hogyan magyarázzuk ezt?

Ezt egyszerűen nem tudjuk megmagyarázni. A bűn, a gonoszság világában élünk, tombol a nagy küzdelem, amitől egyikünk sem mentesül.

Milyen tanítás rejlik a következő szövegekben ezzel a nehéz kérdéssel kapcsolatban? Jób 1–2; Mk 6:25-27; 2Kor 11:23-29

Vitathatatlan, hogy nem ment mindig jól a sora a jó, hűséges és törvénytisztelő embereknek – legalábbis a világ mércéje szerint nem. Itt is találunk egy részleges választ erre a nehéz kérdésre, amit kétségtelen, hogy felvetnek majd, miközben a törvény fontosságát tanítjuk. Pontosan mit értünk „jólét” alatt? Mit mondott a zsoltáros? *„Inkább akarnék az én Istenem házában küszöbén ülni, hogysen lakni a gonoszok sátorában”* (Zsolt 84:11)!

Egyértelmű, hogy világi mércével mérve nem mindig sikeresek azok, legalábbis egyelőre, akik hűségesek Istenhez és betartják törvényét. Ártunk a diákjainknak, ha más tanítunk nekik.

Miért szenvednek a hűségesek ebben az életben? Hogyan segít ezt megérteni Zsid 11:13-16 szakasza?

JÉZUS, A PÉLDAKÉPÜNK

Csakis Jézus Krisztus, Isten Fia volt az egyetlen ember, aki az Atya iránti tökéletes engedelmisségben élt, maradéktalanul betartotta törvényét. Azért tette ezt, hogy ne csak a helyettesünk, hanem a példaképünk is legyen.

Hogyan emlékeztetnek Krisztus egész életén át tartó engedelmisségére Lk 2:51-52, Jn 8:28-29, Fil 2:8 és Zsid 5:8 versei?

Talán János fogalmazta ezt meg a legjobban: „*Aki azt mondja, hogy őbenne marad, annak magának is úgy kell élnie, ahogyan ő élt*” (1Jn 2:6, RÚF). Krisztus életére és földi szolgálatára figyelve könnyű észrevenni, hogy engedelmissége tetszett az Atyának. A próféciaát beteljesítve valóban egész életében magasra tartotta Isten törvényét.

Isten meghagyta Mózesnek: írja le a törvényt, hogy bizonyosággal legyen Izrael számára. Krisztus pedig ennek a bizonyoságnak az élő megtestesítője volt az apostolok, tanítványok, bűnösök és szentek előtt. Most tehát nemcsak egy törvénygyűjtemény áll előttünk, amit követnünk kell, hanem a hús-vér ember, Jézus példája is.

Tanárként ugyan kit állíthatnánk méltóbb például a diákjaink elé, mint Jézust, azt, ahogyan az Atyának engedelmeskedett?

„Az az állítólagos hit a Krisztusban, amely felmenti az embereket az Isten iránti engedelmisség kötelezettsége alól, nem hit, hanem merész képzelgés. »Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által« (Ef 2:8). De »a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt ő magában« (Jak 2:17). Jézus, még mielőtt a földre jött, így szólott magáról: »Hogy teljesítem a te akarodat; ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed keblem közepette van« (Zsolt 40:9). S közvetlenül mielőtt újból felszállt az mennybe, a következőket mondotta: »Én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében« (Jn 15:10). Továbbá azt mondja a Szentírás: »És arról tudjuk meg, hogy megismertük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk... Aki azt mondja, hogy őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint ő járt« (1Jn 2:3-6)» (Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, 46. o.).

Mit tehetsz azért, hogy az életed minden területén hűségesebben kövesd Krisztus példáját és így jobb tanára lehess másoknak? Miért igaz a régi, talán közhelyesnek tűnő mondás, hogy a tetteink hangosabbak a szavainknál?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„A szeretet az igazi nevelés alapja. Ez a teremtés és megváltás alapja is. Ez világosan kitűnik abból a törvényből, amit Isten az élet vezérelveként nekünk adott. Az első és nagy parancsolat ez: »Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből...« (Lk 10:27). A végtelen Mindenhatót teljes szívünkkel, teljes elménkkel és minden erőnkkel szeretni: minden erőnk, képességünk teljes kifejlesztését jelenti. Azt jelenti, hogy egész lényünkben: testünkben, lelkünkben és elménkben helyre kell állítanunk Isten képmását.

A második parancsolat hasonló az elsőhöz: »Szeresd felebarátodat, mint magadat« (Mt 22:39). A szeretet törvénye arra kötelez bennünket, hogy testünket, lelkünket és elménket szenteljük Istennek és embertársainknak. Míg közben szolgálatunk áldás mások számára, a legnagyobb áldás a magunk számára. Az önzetlenség minden igazi nevelés alapja. Az önzetlen szolgálattal tudjuk képességeinket a legteljesebben kifejleszteni. Alkalmassá válunk a mennyre, mivel a mennyet szívünkbe fogadjuk» (Ellen G. White: *Előtted az élet. Nevelés.* Budapest, 1992, Advent Kiadó, 11-12. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mint az ókori Izraelnek, nekünk is szeretnünk és félnünk is kell Istent (Mt 22:37; Jel 14:7). Beszéljünk meg arról a csoportban, hogyan lehetséges ez egyszerre! Miért nem ellentétes egymással a két parancsolat?
- 2) Mi a különbség a mérceállítás és a törvények hozatala között? A tapasztalatod szerint az adventizmusban az a lényegesebb, hogy a hívők közösségében magasra tűzzük a mércét, vagy a közösséget egységesítő szabályok hozatala az? Mit találunk a Szentírásban arról, hogy magasra tűzzük a mércét önmagunk, a családjunk és a gyülekezet előtt?
- 3) Hogyan tarthatunk kellő egyensúlyt abban, hogy egyrészt bemutassuk az Isten törvénye iránti engedelmség fontosságát, ugyanakkor azt is, hogy az engedelmségünkkel nem szerezhetünk megváltást?
- 4) Olvassuk végig a 119. zsolnárt! Figyeljük meg, hány utalást találunk benne az engedelmségre, a szabadságra, a törvényekre, rendelkezésekre és parancsolatokra! Mit akart kifejezni a zsolnáros ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban?

BALOG MIKLÓS:

VISSZASUGÁRZIK-E?

Nézd csak a föld háláját: hogyha törödsz vele, egyre hübb dajkájává lesz annak, amit belevetsz, és termi sokszorosát szaporán, önkéntes örömmel. S nézd a növényt, hogy meghálálja, amit belefektetsz, gazdagon adja gyümölcseit újra meg újra, vidáman. Jóságod se marad soha gondviselésed adósa, adja a legjobbat, legtöbbet, mind, amit adhat.

Hát a te hálád, ember, mennyi azért, amit Isten ad neked áldásként oly roppant bőkezűséggel? Minden ajándék Tőle özönlik, azonban a legtöbb szent Fia élete. Ó, mily döbbenetes beruházás! Ekkora értéket nem adott soha semmibe senki! És csak azért, hogy az ember Isten képére lehessen újra, amint volt: büntelen és örök életű gyermek. Esmélj, földi meg égi ajándékok sora láttán! Visszasugárzik-e hódolatodban a hála az égbe? Termi-e mindezekért az életed a hála gyümölcset? Könnyelmű feledékenységeid ellen a Lélek rámutat Isten jóságára, azért, hogy örökre hálaadásban légy a teremtés szép koronája!